



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 7 kwietnia 2021 r.

Poz. 1367

Podpisany przez:
Małgorzata Barbara Wasacz
Data: 07.04.2021 14:21:43



ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.84.2021 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 6 kwietnia 2021 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2020r. poz.713 z późn. zm.), art. 28 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020r. poz.293 z późn.zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XXX/241/21 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 25 lutego 2021r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowościach Dąbrowica, Siedleszczany, Skopanie i Suchorzów w Gminie Baranów Sandomierski

Uzasadnienie

W dniu 25 lutego 2021r. Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim podjęła uchwałę Nr XXX/241/21 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowościach Dąbrowica, Siedleszczany, Skopanie i Suchorzów w Gminie Baranów Sandomierski. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 marca 2021 roku.

Zgodnie z przepisem art. 15 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020r. poz.293 z późn.zm.), zwanej dalej ustawą w planie miejscowym określa się obowiązkowo: 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania; 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego; 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu; 3a) zasady kształtowania krajobrazu; 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej; 5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych; 6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów; 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa; 8) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym; 9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy; 10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej; 11) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów; 12) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4.

W badanej uchwale nie określono zasad zagospodarowania dla wprowadzonych terenów elektrowni słonecznych, oznaczonych symbolami 7.ES i 8.ES oraz terenu drogi publicznej klasy dojazdowej, oznaczonego symbolem 8.KDD stosownie do art. 15 ust. 2 ustawy.

Ustalenia planu dla części terenu nie spełniają ponadto wymagań art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy oraz § 4 pkt 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), gdyż nie określają obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz nie zawierają nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu tych terenów.

Niewłaściwe są zapisy §12 pkt 3 uchwały, dotyczące zobowiązania do dokonania analizy wpływu planowanej inwestycji na pracę radaru dozoru oraz uzyskania zatwierdzenia tej analizy przez właściciela radaru dozoru, gdyż wykraczają poza obowiązkowy i dopuszczalny zakres art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W uchwalonym planie brak jest ponadto ustalonej minimalnej ilości miejsc postojowych dla samochodów osobowych związanych z uzupełniającym przeznaczeniem terenu 1.R-5.R - pod zabudowę zagrodową, co stanowi naruszenie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy wskazać, że przytoczone powyżej niezgodności stanowią istotne naruszenie przepisu art.15ust.2 ustawy dotyczącego zasad sporządzania planu, co zgodnie z treścią przepisu art.28 ustawy prowadzi do stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały.

Niezależnie od powyższego naruszenia organ nadzoru stwierdził także inne uchybienia.

Niezrozumiałe są ustalenia planu, zawarte w § 6 ust. 1 pkt 3 uchwały, dotyczące zakazu lokalizacji usług, gdyż podstawowe jak i dopuszczone sposoby zagospodarowania terenów objętych niniejszym planem nie dopuszczają możliwości lokalizacji usług.

Część zapisów planu nie spełnia wymogów określonych w § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ponieważ nie zawiera nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów. Równocześnie część zapisów jest zbędna, niezgodna z § 4 i 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r., w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), gdyż zapisy te zawierają informacje nie mające charakteru normy przepisu prawa, w tym stanowiące treści informacyjne o braku ustaleń (m.in. § 6 ust. 3, § 7, § 8, § 10, § 11 ust. 4) bądź zawierają odwołania do przepisów odrębnych (m.in. § 13 ust. 1 pkt 5, § 13 ust. 1 pkt 8 lit. d, § 13 ust. 1 pkt 11, § 13 ust. 2 pkt 6, § 17 ust. 3 pkt 2, § 19 ust. 2 i 3, § 20 ust. 3 i 4, § 21 ust. 3, § 22 ust.3.)

Przepisy końcowe, normujące sytuację obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego „Tarnobrzeg II”, uchwalonego uchwałą Nr III/15/98 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 8 grudnia 1998 r. oraz zmiany w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów Sandomierski, uchwalonej uchwałą Nr XXXIX/339/98 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 25 marca 1998 r., „w zakresie objętym niniejszym planem” zostały natomiast sformułowane w niewyczerpujący sposób. Obowiązek przedmiotowych regulacji wynika natomiast z § 39 i § 83 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad Techniki Prawodawczej”.

W zakresie rysunku planu zauważa się, iż niewłaściwe jest zamieszczenie kopii licencji oraz legendy całego studium, gdyż to jakie elementy winien zawierać rysunek planu określa §7 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wątpliwości interpretacyjne powoduje także oznaczenie dwóch odrębnych terenów takim samym symbolem - 9.ZL.

W zakresie załączonej płyty CD zawierającej dane przestrzenne, zauważa się, iż stosownie do art. 67a ust. 5 ustawy dane przestrzenne winny stanowić załącznik do niniejszej uchwały, co nie zostało uwzględnione w § 2 uchwały.

Należy następnie wskazać na niespójność pomiędzy ustaleniami planu zawartymi w § 13 ust. 1 pkt 8 lit. b uchwały oraz informacjami zawartymi w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały a informacjami zawartymi w treści prognozy skutków finansowych, gdyż z ustaleń planu i załącznika nr 2 do uchwały wynika, iż w związku z uchwaleniem planu będą realizowane inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, a z treści prognozy skutków finansowych wynika, iż uchwalenie planu nie wpłynie na powstanie kosztów budowy infrastruktury technicznej. Ponadto brak jest uzasadnienia do projektu planu miejscowego, stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy.

W przedłożonej organowi nadzoru dokumentacji prac planistycznych zauważa się, że powierzchnia uchwalonego planu, została zmniejszona w odniesieniu do uchwały w sprawie przystąpienia do jego sporządzenia. Niniejsza uchwała nie stanowi więc w całości realizacji uchwały Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 27 lutego 2019 r., zmienionej uchwałą z dnia 29 sierpnia 2019 r., co nie znajduje odzwierciedlenia w nazwie uchwały.

Brak jest dowodu potwierdzającego doręczenie zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu oraz przekazanie projektu planu do zaopiniowania przez Gminną Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną, co narusza § 12 pkt 3 i 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niemniej jednak w dokumentacji prac planistycznych znajduje się opinia Gminnej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej w Baranowie Sandomierskim, dotycząca niniejszego planu.

Niewłaściwie skierowano wystąpienie o opinie niniejszego planu do Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach, gdyż stosownie do art. 17 pkt 6 lit. b tiret szóste ustawy jest to organ uzgadniający projekty planów miejscowych.

Wykaz opinii do projektu planu, nie odzwierciedla przebiegu całego opiniowania z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz Polską Agencją Żeglugi Powietrznej, natomiast wykaz uzgodnień nie odzwierciedla całego przebiegu uzgodnienia z Urzędem Lotnictwa Cywilnego.

W obwieszczeniu zawiadamiającym o wyłożeniu do publicznego wglądu projekt planu w dniach od 24 lipca do 13 sierpnia 2020 r. pouczono o możliwości składania uwag na piśmie, natomiast nie pouczono o możliwości wnoszenia uwag w formie papierowej lub elektronicznej, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej lub formularzy zamieszczonych przez organ sporządzający projekt tego dokumentu w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w innej formie, jeżeli zostanie ona określona przez ten organ w ogłoszeniu dokonany na podstawie art. 17 pkt 9 ustawy, zgodnie z art 8c ustawy.

W przedłożonej dokumentacji brak jest ponadto podpisanego podsumowania i uzasadnienia do uchwały, sporządzonego na podstawie art. 42 pkt 2 oraz art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2003 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247) jak również brak jest opracowania ekofizjograficznego, sporządzanego na podstawie art. 72 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r., poz. 1219 z późn. zm.), na cele niniejszego planu.

Przedmiotowa uchwała narusza w sposób istotny zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego co uzasadnia stwierdzenie jej nieważności na podstawie art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru

Małgorzata Wąsacz